

DECIZIA Nr. X/07.11.2011

privind: soluționarea contestației formulată
de dl. x cu domiciliul în jud. x
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului x sub nr. x/24.10.2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice x reprezentată prin Compartimentul Soluționare Contestații a fost sesizată de către Administrația Finanțelor Publice x cu privire la contestația depusă de dl. x cu domiciliul în localitatea x, comuna x, jud. x, împotriva actului administrativ fiscal reprezentat de Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x/25.03.2009, solicitând anularea deciziei prin repunerea în termen a contestării ei conform art. 10 din tratatul CE și art. 13 din Convenție, și restituirea sumei înscrise în act, în valoare de x lei .

Contestația a fost înregistrată la A.F.P. x sub nr. x/18.10.2011 și transmisă la D.G.F.P. x împreună cu Referatul cu propunerile de soluționare înregistrat sub nr. x/21.10.2011.

Asa fiind, obiectul contestației îl constituie Decizia de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule nr. x/25.03.2009, cu suma de x lei, reprezentând taxă pe poluare pentru autovehicule.

În urma verificărilor efectuate asupra respectării termenului de depunere a contestației, reglementat de art. 207 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare se constată că petentul a depus contestația peste termenul legal de 30 de zile.

Deasemenea, verificând modul de respectare a prevederilor art. 206 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se constată că petentul nu a respectat prevederile de la litera e), întrucât nu a semnat contestația.

Fiind îndeplinite celelalte condiții procedurale de contestare prevăzute de lege, Direcția Generală a Finanțelor Publice x este competentă să soluționeze cauza.

Astfel, din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, în raport cu actele normative în vigoare se reține:

Domnul x se identifică prin C.N.P. x și are domiciliul în localitatea x, comuna x, jud. x.

Cauza supusă soluționării este aceea dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice x, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației formulată de dl. x împotriva Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x/25.03.2009 emisă de Administrația Finanțelor Publice x, în condițiile în care contestatorul nu a respectat condițiile procedurale prevăzute de legislație în sistemul căilor administrative de atac.

În fapt, așa cum rezultă din documentele depuse la dosarul cauzei, petentul a solicitat înmatricularea unui autoturism marca FORD Tip BAP//MONDEO, categ. auto M1, norme poluare E2, serie sașiu WFOAXXGBBARP56739, nr. omologare AB191E1113JA8E2, nr. Identificare WFOAXXGBBARP56739, an fabricație 1994, serie carte auto H217279, data primei înmatriculări 07-septembrie-1994.

Din documentele care constituie dosarul cauzei, respectiv Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x/25.03.2009, rezultă că petentul a luat act de decizia atacată la data de 26.03.2009, conform semnăturii de primire.

Astfel, în soluția ce urmează a fi dată, se reține faptul că autoritatea fiscală competentă, respectiv Administrația Finanțelor Publice x a emis Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x/25.03.2009 transmisă către autorul cererii cu mențiunea posibilității legale ca acest titlu de creanță să fie contestat în termen de 30 de zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii, potrivit art. 207, alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la organul fiscal competent, având în vedere și art. 209, alin. (1) din același act normativ.

Domnul x a depus contestația la Administrația Finanțelor Publice a municipiului x în data de 18.10.2011, fiind înregistrată sub nr. x/18.10.2011, în condițiile în care acesta a luat la cunoștință de obligația de plată în cauză la data de 26.03.2009, conform semnăturii de primire a Deciziei de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule.

În cuprinsul contestației, petentul arată că își întemeiază contestația pe prevederile art. 10 din tratatul CE, art. 13 din Convenție, Legea 157/2005 și art. 148 alin. 2 din Constituția României, și solicită în fapt anularea deciziei de calcul nr. x/25.03.2009, și restituirea sumei de x lei reprezentând taxă de plouare.

Astfel, petentul s-a adresat Administrației Finanțelor Publice x cu cererea înregistrată sub nr. x din 24.02.2009 prin care solicită calcularea taxei pe poluare în vederea efectuării primei înmatriculări în România a autoturismului marca FORD cu caracteristicile anterior menționate; în acest sens, la data de 25.03.2009, a fost emisă Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule înregistrată sub nr. x din 25.03.2009 – care formează obiectul contestației și luând act de acest document, emis la solicitarea sa și depus la dosarul cauzei, consimte să achite contravaloarea taxei aflate în litigiu.

De subliniat și punctul de vedere al organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat, respectiv Administrația Finanțelor Publice x, care, prin Referatul nr. x/21.10.2011, înregistrat la D.G.F.P. x sub nr. x/24.10.2011 menționează că decizia de calcul al taxei pe poluare nr. x/25.03.2009 a fost emisă în baza cererii domnului x nr. x/24.02.2009, în limitele OUG 50/2008 cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele arătate, organul de soluționare constată nerespectarea formei și a conținutului contestației, precum și a termenului obligatoriu stipulat de legiuitor privind depunerea contestației.

Aceste argumente conduc la încadrarea speței în drept, în conformitate cu prevederile art. 206, alin. (1), art. 207, alin. (1) și art. 213, alin. (5) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile pct. 9.3, pct. 13.1, lit. a) și pct. 3.10, alin. (1), din Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicare a Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în care se menționează respectiv:

* O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală M.O. nr. 941/29.12.2003, republicată cu modificările și completările ulterioare;

„Art. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

e) semnătura contestatorului [...].”

„Art. 207

Termenul de depunere a contestației

(1) Contestația se va depune în termen de 30 zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.”

[...]

„Art. 213

Soluționarea contestației

(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

* Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicare a titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată

„ 9.3. Organul de soluționare competent va verifica existența excepțiilor de procedură și, mai apoi, a celor de fond, înainte de a proceda la soluționarea pe fond a contestației.

9.4. În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură pot fi următoarele: excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației, excepția de necompetență a organului care a încheiat actul contestat, excepția lipsei semnăturii sau a ștampilei de pe contestație.

[...]

12. Instrucțiuni pentru aplicarea [art. 217](#) din Codul de procedură fiscală - Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) nedepusă la termen, în situația în care aceasta a fost depusă peste termenul prevăzut de lege;

3.10. Dispozițiile privind termenele din [Codul de procedură civilă](#) se aplică în mod corespunzător, astfel:

a) Termenul de depunere a contestației se calculează pe zile libere, cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel, neintrând în calcul nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul.

În susținerea concluziilor organului de soluționare a contestației vin și dispozițiile Codului de procedură civilă din 9 septembrie 1865 (**republicat**), cu modificările și completările aduse până la data de 15 mai 2009, -textul inițial fiind publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 45 din 24 februarie 1948, care la art. 101, 102 și 103 prevede:

ART. 101

(1) Termenele se înțeleg pe zile libere, neintrând în socoteală nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul.

ART. 102

(1) Termenele încep să curgă de la data comunicării actelor de procedură dacă legea nu dispune altfel.

ART. 103

(1) Neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei.

Având în vedere că termenele se calculează pe zile libere neintrând în calcul nici ziua când a început și nici ziua când s-a sfârșit termenul, se reține faptul că ultima zi de depunere a contestației era data de 27.04.2009, deoarece dl. x a luat la cunoștință despre actul atacat în data de 26.03.2009, termenul începând să curgă din data de 27.03.2009 până la data de 25.04.2009 inclusiv, ultima zi de depunere a contestației în termenul legal de 30 zile fiind ziua de 27.04.2009 (dat fiind că ziua de 26.04.2009 a fost duminică).

De asemenea, organul de soluționare a contestației constată că titlul de creanță atacat conține elementele obligatorii prevăzute de legiuitor la art. 43 alin. (2), lit. i, din

Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația.

Este de reținut și faptul că petentul nu justifică în nici un mod, prin cererea depusă, eventualele cauze care ar fi putut conduce la nerespectarea termenului legal de depunere a acesteia, ca fiind împiedicat printr-o împrejurare mai presus de voința sa.

Nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației susținerea petentului cu privire la repunerea în termenul de contestație a Deciziei de calcul al taxei de poluare nr. x/25.03.2009 în baza: hotărârii din 13 ianuarie 2004 a CJCE în cauza C-453/00; hotărârii din 19 septembrie 2006 a CJCE în cauzele conexe C-392 și C-422/04; sentinței din 27.02.2003 din cazul C-327/00; sentinței din 14 decembrie 1995 cazul C-312/1993 și 05 martie 1998 cazul C-347/96, deoarece revizuirea unui act administrativ se face ca urmare a unei hotărâri judecătorești irevocabile, dată de o instanță de judecată din România, ori petentul nu deține o astfel de hotărâre.

În drept, devin incidente și dispozițiile art. 217, aliniat 1 din Codul de procedură fiscală: “**ART. 217**

Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”

[...]

Astfel, în raport de considerentele expuse, întrucât autorul cererii nu a respectat procedura privind depunerea în termen a contestației, aceasta fiind depusă tardiv, pe cale de consecință a decăzut din dreptul de a i se soluționa pe fond de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului x, urmând ca aceasta să fie respinsă ca nedepusă la termen, (fiind decăzut prin neexercitarea în termen a căii administrative de atac); menținându-se în consecință constatările din decizia atacată.

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, dar și faptul că cererea nu a fost semnată de petent, în temeiul O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, directorul executiv al D.G.F.P. x

D E C I D E:

Art. 1. Se respinge contestația formulată de dl. x cu domiciliul în localitatea x, comuna x, jud. x, pentru suma de x lei reprezentând taxă pe poluare pentru autovehicule, ca nedepusă la termen, fiind decăzută prin neexercitarea în termen a căii administrative de atac, menținându-se în consecință constatările din Decizia nr. x/25.03.2009 atacată.

Art. 2. Prezenta decizie a fost redactată în 4 (patru) exemplare toate cu valoare de original comunicate celor interesați;

Art. 3. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul x în termen de 6 luni de la data comunicării.

Director Executiv

Red/dact. 4 ex

x

